

sikret en direkte repræsentation i det rådgivende udvalg på lige fod med repræsentationen for producenterne af de produkter, der falder ind under de to øvrige forordninger.

Foreningen skal i denne forbindelse pege på, at det for denne lovs vedkommende er forudset, at udvalget skal beskæftige sig med samtlige de nævnte markedsordninger, og at man ikke, således som det er foreslået for administrationen af „hovedlandbrugsvarerne“ (lovforslag nr. 89), har til hensigt at nedsætte særlige underudvalg for de enkelte markedsordninger.

Desuden er det ved vurderingen af foreningens synspunkt vigtigt at bemærke, at de organisatoriske forhold i frugt- og grøntsektoren adskiller sig fra forholdene for „hovedlandbrugsvarerne“, hvor forarbejdningsindustriens andelsvirksomheder er tilsluttet Landbrugsrådet og kan fremføre deres industrielle synspunkter herigennem.

I frugt- og grøntsektoren er forarbejdningsindustrien som et uafhængigt erhverv selvstændigt organiseret, hvorfor en udvidelse af de rådgivende udvalg med en repræsentant for foreningen er en nødvendig forudsætning for, at dette udvalg kan opfylde sit formål.

Ad § 2, stk. 2.

Til forskel fra den tilsvarende tekst i lovforslag nr. 89 betegnes i denne bestemmelse de erhvervsorganisationer, der kan overlades visse afgørelser eller dispositioner, som „producentsammenslutninger“. Denne betegnelse er identisk med den danske oversættelse af betegnelsen for de i RFO nr. 1035/72 definerede helt specielle „salgsforeninger“. Herved begrænses ministerens dispositionsmuligheder efter foreningens opfattelse på uheldig måde.

Den nuværende opbygning af EF-markedsordningen for friske frugter og grøntsager, der hviler på de nævnte producentsammenslutninger, har i praksis vist sig at være u hensigtsmæssig, bl. a. fordi disse organisationer er uegnede som leverandører af frugter og grøntsager til forarbejdningsindustrien og til f. eks. supermarkeder, som overtager en stadig voksende del af salget af disse varer. EF-kommissionen forbereder derfor supplerende ordninger, der forudsætter andre organisationer.

Formuleres bestemmelsen derfor i lighed med teksten i lovforslag nr. 89 ved anvendelsen af ordet „brancheorganisationer“, vil ordlyden uden yderligere lovændring kunne anvendes, når disse nye ordninger træder i kraft, og vil desuden give mulighed for en mere fleksibel administration, også af de nuværende ordninger, således at de uheldige konsekvenser, som disse ordninger har haft i det nuværende EF, muligvis kan afværges i Danmark.

Ad § 3.

Den anvendte formulering er overført fra tidligere bestemmelser, som alene omfattede friske frugter og grøntsager og hovedsageligt tog sigte på overholdelse af visse kvalitetskriterier.

Der er således ikke taget hensyn til, at begrebet eksport set i relation til de EF-forordninger, som loven beskæftiger sig med, alene omfatter salg til lande uden for fællesskabet, hvor EF-kvalitetsreglerne for friske varer ikke gælder eller til, at denne lov tillige omfatter industrielt forarbejdede produkter, som den producerende fabriksvirksomhed må have en selvfølgelig ret til at eksportere, hvis den kan finde en køber.

I de pågældende EF-ordninger, er der i princippet ingen forskel på de foranstaltninger, som omfatter import, og foranstaltningerne, som omfatter eksport. Disse foranstaltninger omhandler henholdsvis afgifter og subsidier, og den fornødne kontrol er indbygget i reglerne for afgifternes og subsidiernes administration. Paragraffen forekommer derfor at være helt overflødig, og er det i alle tilfælde for de forarbejdede varers vedkommende.

Ad § 6.

I denne bestemmelse er ligeledes anvendt en tidligere formulering, som alene tog sigte på friske grøntsager og frugter, og med henvisning til de ovenfor fremførte bemærkninger til § 1, skal foreningen henstille, at det præciseres, at der her er tale om kvalitets- og handelsnormer for friske grøntsager og frugter.

EF-kommissionen forbereder et stort antal direktiver, som fastsætter kvalitets- og handelsnormer for en række specielle levnedsmidler og herunder for industrielt forar-